

Màrius Sampere Premi Nacional de Literatura

Màrius Sampere, home estretament lligat a Santa Coloma, ha tingut el mèrit d'obrir, a tota plana, la separata de cultura del diari *Avui*. El motiu? La concessió del Premi Nacional de Literatura. Sense cap mena de dubte, aquest guardó, el més important de Catalunya, és una immillorable notícia per a la nostra ciutat, però sobre tot per al **Màrius**. Felicitats.

Màrius Sampere ha dit públicament "que es considera un poeta de Santa Coloma" i és per a mi un "colomenc de debò" perquè, malgrat haver nascut a Barcelona -aviat farà 76 anys-, ha viscut i ha treballat a la nostra ciutat més de 25 anys com a fotògraf, com a corrector i com a director del CNL L'Heura, tot dedicant els seus esforços al procés de normalització lingüística. Però, també, perquè en la seva obra poètica trobem al·lusions a la realitat urbana que l'envolta, a la realitat metropolitana i a Santa Coloma. Són un exemple, poemes com "A la muntanya del Sanatori de l'Esperit Sant" i "El riu Besòs", del llibre *Poemes de baixa freqüència*, "Vora el Besòs" i "El metro", del *Llibre de les Inauguracions* i "La Balada del riu, el Déu i el Mar", del llibre *Demiúrgia*.

Aquesta és la realitat que viu. **Màrius** és fill del territori que l'envolta i pateix el seu desgavell. Al 1963 quan guanya el Premi Carles Riba amb *L'home i el límit*, Santa Coloma està en plena transformació especulativa: un temps de suburbi sense serveis, amb una alta densitat de població... Aquest canvi radical de la Santa Coloma agrícola a la ciutat dormitori el contempla **Màrius Sampere** com a observador privilegiat des dels estudis de fotografia Cabacés, al passeig Llorenç Serra. D'igual manera, tota aquesta realitat que viu es reflecteix en la seva poesia.

He tingut l'oportunitat i la satisfacció de participar, amb ell, en diversos esdeveniments celebrats a la nostra ciutat relacionats amb la seva producció literària. Per una part, la presentació de dos dels seus llibres, *Oniris i el tret del caçador* (1.988) i *Thanatos Suite* (1.998) i a la inauguració de l'exposició "La cita i la transfiguració" (1990), feta amb el pintor **Joan Copons**, en la que s'interrelacionaven poemes i pintura.

Una significació especial té el Sant Jordi del 1989 amb la presentació, a l'envelat instal·lat a la plaça de la Vila, del lli-

ciutat".

L'escriptor colomenc **Josep Sol**, nascut el 1909, pagès i autodidacta, de gran formació humanística, deixà d'escriure pel desencant que li produeix el desenllaç de la Guerra Civil. Estàvem davant una figura de gran magnitud. Des d'ell, el no-res; fins a **Màrius Sampere**, que projecta la poesia d'un home vinculat a Santa Coloma fins al Premi Nacional de Literatura.

La influència cultural i poètica de **Màrius Sampere** a Santa Coloma és important, i sense ell tindriem una realitat diferent. Des del desert on Màrius s'obria camí han passat a multiplicar-se les publicacions, els poetes i els escriptors. Ara disposem d'una Associació Colomenca de Literatura (ACOLITE) que aglutina escriptors i organitza presentacions, cicles de lectures poètiques i concursos literaris, i impulsa publica-

cions, etc. Poetes com **Vicenç Llorca**, **Jordi Valls**, **Rodolfo del Hoyo**, **Joan de la Vega**, **Mateo Rello** i **Pedro Cano**, a banda d'una bona representació d'escriptors de narrativa, són part del nostre patrimoni

Aquesta realitat és possible perquè **Màrius Sampere**, reconegut oficialment i considerat per molts com un dels millors poetes d'Europa, ha estat present a la ciutat, ha participat de la seva vida cultural i ha deixat empremta. Ben segur que el seu treball poètic -ara publica un nou llibre de poesia, *Jerarquies*- i la seva actitud personal, continuaran marcant el camí de les lletres colomenques.

Josep Maria Corral i Belorado

"Màrius Sampere ha dit públicament que es considera un poeta de Santa Coloma i és, per mi, un colomenc de debò"

bre *L'obra poètica de Màrius Sampere*, d'un altre escriptor colomenc, **Vicenç Llorca**. Serà el primer estudi crític de l'obra d'en **Màrius**, mentre aquests darrers anys són, com diu **David Castillo**, "els del reconeixement", i no solament pel Premi Nacional de Literatura d'enguany sinó també pel premi de la Institució de les Lletres Catalanes (1996) i el de la crítica Serra d'Or (2000).

Ja hem vist que és un poeta de Santa Coloma, que és un poeta metropolità, que reflecteix aquesta realitat. **Vicenç Llorca** ens diu en el seu estudi "serà a Santa Coloma on acabarà identificant-se mitjançant la seva tasca professional i la seva relació amb les forces vives de la població. Ara ens interessa, aquesta segona qüestió, la seva influència a la